

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΗΣ ΜΥΡΙΑΜ ΜΥΡΖΑ

Η ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΛΦΕΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ : (Μία μάντισσα, μαυροφρομένη, (Τρεις αδελφές άσπραφρομένες, Η πρώτη εινε ρούσα, η δεύτερη ξανθή, η τρίτη μελαχροινή.

(Σ' ένα παριόδι. Η τρεις αδελφές προχωρούνε κάτω από τ' άστρα. Η μάντισσα τις φωτίζει από μακριά και τις σταματάει.)

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — "Ε... σεις άμωρφες παρθένες, όπου πάτε άσπραφρομένες, για σταθήτε να σάς πω καθεμιάς τ' οριζικό...

Η ΡΟΥΣΑ. — 'Αλήθεια, μπορώς να μάς πής εσύ τήν τύχη μας ; Η ΞΑΝΘΗ. — Ξέρεις να διαβάξης τής Μοίρας τ' αγραμμένα ; Η ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ. — Θά μάς πής τήν αλήθεια για όλα ; Είσαι μάντισσα αλήθινή ;

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Ναι, κοπέλλες μου. Εξώ να σάς πω ότι θέλατε. Είσαι και η τρεις πολύ άμωρφες... Μά, όπως η καθεμιά από σάς έχει διαφορετική άμωρφή, έτσι και η τύχες σας εινε διαφορετικές... Δός μου τ' όχει σου πρώτα εσύ, με τ' αμαλλά τ' αχουοκόκκινα σαν τίς φλόγες και με τ' μάτια που λάμπουν σαν πολύτιμα, πράσινα παρόδια...

Η ΡΟΥΣΑ. — Τι βλέπεις στο χέρι μου, μάντισσα ; Θέλω όλα να μου τα πής...

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Θά σου τ' άπω... Μά να μη θυμώσης αν τ' άλογα μου εινε πικρά.

Η ΡΟΥΣΑ. — Λέγε μου, λέγε μου ότι διαβάξης στο χέρι μου. (Απλώνει τ' όχει της στη μάντισσα.)

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — 'Ο άστρας που θά πάρης δεν θά εινε ούτε νέος, ούτε άμωρφος...

Η ΡΟΥΣΑ. — Θά εινε πλούσιος ;

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — "Ω, ναι, θά εινε πολύ πλούσιος... Θά ζήσης με τ' ζωη βασιλικιά. Θά φορής τ' άρωαίτερα φορέματα, θά στολλήσαι με τ' πιο άκριβά στολίδια τού κόσμου... Τό χρυσάφι, τ' αχουοκόκκινα σαν τ' αμαλλά σου, θά λάμπη άφθονο πάντα γύρω σου... Θά τα ξεϊδεύης με δικό σου πλοίο, θά γυρίσης σ' όλα τ' μέρη τού κόσμου... Θά κατοικήσης σε παλάτια μαριμαρένια, θά λούξησαι με τ' πιο σπάνια άφώματα, θά κοιμάσης σε κρεβάτια φινισιένα, θά σκεπάξησαι με πορφύρες. Όμως ό άστρας σου δεν θά εινε ούτε νέος, όπως σου είπα, ούτε άμωρφος. Θά εινε ένας γέρος άρχοντας, κουρασμένος από τ' ζωή κ' από τ' γλήνια. Θά θέληθ' να στολλά τ' παλάτια του με τήν άμωρφή σου, σαν μ' ένα σπάνιο και ζωντανό άγαλμα...

Η ΡΟΥΣΑ. — Είμαι ευχαριστημένη για όσα μου είπες, μάντισσα... Δεν με νοιάζει καθόλου αν ό άστρας μου δεν θά εινε ούτε νέος, ούτε άμωρφος. Έκείνο που μ' ενδιαφέρει εινε πώς θά εινε τόσο πολύ πλούσιος, ώστε να ζήσω με τ' ζωη βασιλικιά μέσα σε πορφύρες και σε χρυσάφια. Έγώ είμαι πλασιμένη για να ζήσω έτσι κ' όχι φτωχικά.

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Καί τώρα, έλα εσύ, ξανθομαλλούσα, να σου πω καί τ' δική σου τύχη.

Η ΞΑΝΘΗ. (Δίνοντας της τ' άριστερό χέρι). — Να μου πής κ' τήν αλήθεια...

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — "Ότι πω έγώ, ψέμμα δεν εινε...

Η ΞΑΝΘΗ. — Πές μου, λοιπόν, τί βλέπεις στο χέρι μου ;

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Έσύ, κόρη μου, θά πάρης ένα νέο πλεμιστή. Θά εινε πολύ άμωρφος με πολύ σκληρός. Δεν θά πονη κανένα, κ' όλοι με φόβο θά παραμερίζουν στο πάραμμά του.

Η ΞΑΝΘΗ. — Έμένα θά μ' αγαπά ;

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Ναι, μόνε έσένα θ' αγαπά... Αυτός, που θά εινε τόσο σκληρόκαρδος για όλους τους άλλους, θά ξεκαλάνεται μπροστά στα πόδια σου, ύποταχτικός, σαν ήμερο λιοντάρι...

Η ΞΑΝΘΗ. — Τότε τί με μέλει αν θά εινε σκληρός για τους άλλους, άφού θά μ' αγαπά τ' τόσο ;

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Ναι, θά σ' αγαπά τ' πολύ.

Η ΞΑΝΘΗ. — Κι' έγώ θά τόν αγαπάω ;

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Δεν τ' όξω αυτό. Βλέπω μόνε πώς αυτός θά σ' αγαπά τ' ορελλά... Η ΞΑΝΘΗ. — Αυτό εινε τ' οποσώδωτερο, μάντισσα. Σ' εύχαριστώ.

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Έλα τώρα κ' εσύ, μελαχροινή.

Η ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ. — "Αχ, πώς χτυπά η καρδιά μου ! Δεν θέλω να μοιάζη η τύχη μου με τήν τύχη τής ρούσας αδελφής μου...

Η ΞΑΝΘΗ. — Ούτε με τ' δική μου ;

Η ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ. — "Όχι. Γιατί δεν μου φτάνει μόνο να μ' αγαπούν...

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ, (βλέποντας τ' όχει τής μελαχροίνης). — Καί μόνη μικρή !... Η τύχη σου εινε σκοτεινή σαν τ' αμαλλά σου... Δεν βροίλω τίποτα καλό, δεν βλέπω καθόλου χρυσάφι. Δεν θά ελαιο ούτε πλούσια, ούτε και θά σ' αγαπήση αυτός που θά πάρης. Θά εινε νέος, με όστε πολλή άμωρφο, ούτε θά ήσοι αλόκαρδος. Καί όστε θά σου εινε πιστός. 'Ο νους του θά εινε πάντα στις έξενες γυναίκες, κ' έσένα θά σ' αφήν' τόν περισσοτερο καρό μονάχη μέσα στο φτωχικό καλδί σου. Γιατί θά εινε και φτωχός, κ' εσύ, ό δυστυχη κοπέλλα, δεν θά φορέσης ποτέ όφραια φορέματα, ούτε θά στολισηθ' με άκριβά κοσμήματα...

Η ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ. — Θά λές μου, ό μάντισσα, έγώ θά τόν αγαπάω ;

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Ναι, εσύ θά τόν αγαπάς πολύ και θά τόν πεμνήνης πάντα να γυρίση με τήν καρδιά γεμάτη πίστι και αφοσίωση.

Η ΡΟΥΣΑ. — Και μόνη αδελφούλα μας, τί φλιθερή που εινε η τύχη σου ! Πές μου, δεν θά προτιμώσης τ' δική μου ;

Η ΞΑΝΘΗ. — "Η δεν θά ήσοι ευχαριστημένη αν σου ήταν γραφτό να περάσης τ' δική μου ζωή ;

Η ΡΟΥΣΑ. — Θά εινε τριμορό να πάρης ένα τέτοιο φτωχό, σκληρό και άπιστο άντρα !...

Η ΞΑΝΘΗ. — Κιτάξτε, ό μάντισσα, καλή τ' όχει της... Δεν βλέπεις τίποτα άλλο ; Δεν θά τόν χωρίση μά μέρα αυτόν τόν έλευσιο, για να πάρη ύστερα ένα καλό και πλούσιο παλληκάρι, που να τήν αγαπά όπως τής άξίζει ;

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — "Όχι ! "Όχι ! "Όλη της τ' ζωή θά τήν περάση αγαπώντας τον... "Όσο αυτός θάμει πολύ σκληρός κ' αδιάφορος με τ' της, τόσο αυτή θά τόν αγαπά περισσοτερο...

Η ΡΟΥΣΑ. — Εινε φοβερό ! Άκουσε, καί μόνη άτυχη μας αδελφή... Έγώ θά είμαι πολύ πλούσια, καθώς εινε η μάντισσα. Μη λυπάσαι λοιπόν για τήν κακή σου τύχη. Θά σου χαρίσω πάντα ένα φερέμα μου για να ντυθής, όπως σου άξίζει. Θά σου δώσω και κανένα όφραίο κοσμήμα για να στολισηθ'.

Η ΞΑΝΘΗ. — Κι' έγώ θά σε βοηθάω όσο μπορώ... Άφού ό άντρας μου θά μ' αγαπά, δεν θά μου άρνείται τίποτα. Μπορεί και να σε πάρω στο σπίτι μου...

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Μέσα στο χέρι της διαβάξω πώς εινε και πολύ περηφανη. Εινε πολύ βαθιά χαραγμένη μέσα στην παλάμη της η γραμμή τής περηφάνειας. Δεν θά δεχτή ποτέ τ' δώρα σας, και ούτε ποτέ θά παρανοηθ' για τίποτα σε κανένα...

Η ΡΟΥΣΑ. — Παράξενο όμωσ !... Η αδελφή μας χαμογελά, σαν ν' ής εινε η μάντισσα όλο κ' εχάριστα πράγματα...

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ. — Πάντα έτσι θά χαμογελά... Βλέπω μέσα στο χέρι της όλο σταυρούς... σταυρούς !... Εινε η πίκρης. (Όμως βλέπω κ' ένα άστρο. Τό άστρο αυτό, να, έδω, τ' βλέπετε ; "Η δυο αδελφές ακούβουν περιεργες). Τό άστρο αυτό θά φωτίξη πάντα τ' σκοτάδι τής ζωής της... Κιτάξτε πώς φτάνουν η άχτίδες του ός τους σταυρούς. Τό άστρο αυτό βγαίνει μέσα από τήν καρδιά της. Νά, βλέπετε έδω, εινε η γραμμή τής καρδιάς... Εινε κάτι θείο, εινε κάτι που έπάνω άτ' όλα θά φέγγη γλυκά στη δυστυχία της και θά κάνει τ' αχίλια της να χαμογελούν κ' όταν ακόμα η λύτη θά φέρη δάκρυα στα μάτια της...

Η ΡΟΥΣΑ. — Μά τί εινε αυτό τ' άστρο ;

Η ΞΑΝΘΗ. — Τι εινε αυτό τ' θείο φως ;

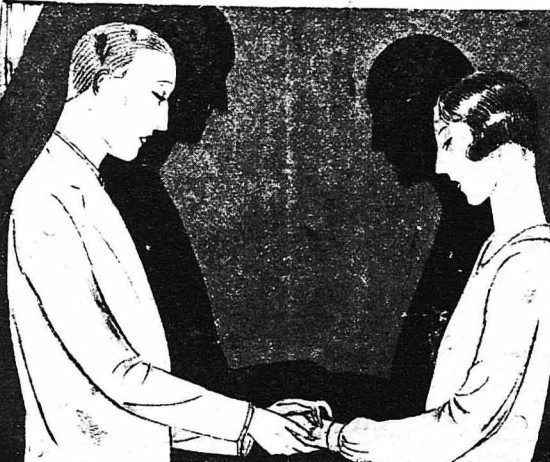
Η ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ. — Νά σάς τ' πω έγώ τί εινε... (Έκκοιτα κ' ά). Εινε η αγάπη !

Η ΡΟΥΣΑ. — 'Η αγάπη ;

Η ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ. — Ναι !

Η ΞΑΝΘΗ. — Μά άφού εκείνος δεν θά σ' αγαπά ; Δεν μπορώ να σε καταλάβω...

Η ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ. — Θά τόν αγαπάω όμως έγώ ! Δεν τ' άκούω ούτε που τ' εινε ; μάντισσα ; Αυτό δεν τ' προσέξατε αδελφούλες μου ; Μά έγώ δεν λογαριάζω καί αυτό μόνο ! Έσείς με κλαίτε για πολύ δυστυχισμένη, με έγώ νοιάθω πώς δεν θά εινε τόσο με...

Η ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ. — Θά είςε για μόνε ό καλύτερος άντρας τού κόσμου !...

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΣΟΠΑΝΟΥΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ

Στά γνωστότατο βιβλίο του «Γ» Άγια και τα ήμερα... Τού Βου- νού και του Λόγγου, δ' αλημονήτος λογοτέχνης Στέφανος Γρανί- τσας παρακονείται συχνά κατά τών άριστιών κρατικόν υπηρεσιών, ποδ δέν διαφαίνονται τούς γεωργούς σχετικώς με τ' πουλιά και τ' ζώα, ποιά δηλαδή είνε όφέλιμα και ποιά βλαβερά για τ' γεωργία.

Έτσι ό άγρόται κυνηγούν κ' έξολοθρεύουν πολλά όφέλιμα που- λά και ζώα κ' άφηθουν έντελώς άπειραχτα τ' καταστρεπτικώτερα έξ αϊτών.

Θά σάς έξηγήσουμε λοιπόν έδω ποιά πουλιά είνε, μεταξύ τών άλ- λων, όφέλιμα στη γεωργία :

Ό τσαλατετινός, π. χ., άπαλλάσσει με τ' μυτερό του ράμφος τ' ά βάθια από ένα είδος σκουληκιών ποδ εισχωρούν μέσ' από τ' δέρμα τούς και τούς ρουφούν τ' αίμα, έπαφέροντας κάποτε και τ' θάνατό τούς.

Έπίσης τ' χελιδόνα καθαρίζουν τ'ν άτμόσφαιρα από μυγίες, κουνούπια και χιλιάδες άλλων φρεσώνων έντόμων ποδ μολύνουν με τ' δάγκμά τους τούς ανθρώπους.

Ένα άλλο είδος πουλιών, ή λεγόμενες κοινές έβροκο- ποπλες, άποβαίνουν κυριολεκτικώς σωτήρες για μερικά ζώα, τ' όποια προστατεύουν από τ' ζωφια και τ' έντομα.

Τ' κολοβόρια και ό ζαχαροφόροι προφυλάσσουν τ' μπουμπουκία τών λουλουδιών από κάθε βλαβερό έντομο.

Έπίσης ένα είδος άγριου τσαλατετινού έπιτίθεται κατά τών σφικτών, ή όποιες καταστρέφουν τ' άνηθ και τούς καρπούς.

Ό δρυκολάτης έχει στήσει άνέκαθεν άμειλικτο πόλε- μο κατά τών ζωφίων, τ' όποια τών τών κρυμμένα κάτω από τ' φλούδα τών δένδρων και καταστρέφουν όλόκληρο τόν κορμό.

Στά ύγρά μέρη, ό πελαργοί και τ' κοράκια κατεβαί- νουν στη γη και σκαλίζουν τ' χώμα έξεφανίζοντας έτσι κάτι μικρά άσπρα σκουληκία, ποδ κατατρώουν τίς ρίζες τών χόρτων.

Η καρδερίνα, ό σπίνος και μερικά άλλα συγγενή τους πουλιά καθαρίζουν τούς θάμνους και τ' δένδρα από τίς κάμπιες, τούς κανθάρος και άλλα έντομα, τ' όποια προ- ξενούν κάποτε άνυπολόγιστες καταστροφές στα δάση και στις φυτείες.

Άν θέλετε να μάθετε τώρα και τόν αριθμό τών έντό- μων ποδ σκοτώνουν τ' πουλιά, σάς πληροφορούμε ότι ένα ζευγάρι σπουργιτιών τρώει κάθε βδομάδα 4.000 έντομα, ένα μελισσοσφάγος δέ σκοτώνει τ'ν ήμερα 300 άπ' αυτά.

ΓΝΩΜΕΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΩΡΩΝ

Δέν συνάντησα ποτέ μου άνθρωπο ποδ να μ'ν διεφεύ- σθη στο δνερά του και καρδιά ποδ να μ'ν υπέφερε από μία κρυφή πληγή.

— Η γυναίκα μπορεί να προσδοχή με μ'ν μονάχη λέξι, μ' ένα χαμόγελο, μ' ένα βλέμμα. Όλα συνωμοτούν έναν- τίον της, άκόμη κ' αυτή ή σιωπή της.

— Κάθε ψυχή είνε άδελφή μ'νς άλλης ψυχής.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

— Ό άντρας ποδ άποφασίζει να μη σ'ν καλλωπιστή- ωο τ'ης συζύγου του είνε ή φιλόσοφος ή θιάσας.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ό έξεφρευτής Ζέννης, περιγράφοντας, σ' ένα τελευταίο του βι- βλίο, τ' ήθη και έθιμα τών Έσλαβών, αναφέρει ότι, μόλις τελειώση ή περίοδος τού κυνηγιού, οι κάτοικοι αυτοί τών πάγων, μη έχοντας τί άλλο να φάνε, σκοτώνουν τούς γέρονς γονείς των και τ' μικρά των παιδιά.

— Τ' κομμάτια των τ' χάνουν μέσα σ'τους πάγους και με αυτά τρέφονται ως στου ξαναχρησ'τ' ή περίοδος τού κυνηγιού.

— Κατά τ'ν περιοχή τών άντικυκλώνων ό άνεμος τρέχει με τα- χύτητα 120 χιλιομέτρων τ'ν ήωρα.

— Μ'ν φουφορομόν ήλιας άξίας 1.000 δραχμών κατασκευάζονται 3.500.000 σίγρια.

— Σύμφωνα με μ'ν τελευταία άπαρίθμηση ποδ έκανε ό καθηγητής τού Πανεπιστημίου Βασιγκτώνος Ρίλεβ, τ' γνωστά εις τ'ν έπιστήμη ζώα άνέχονται σε 885.000, τ' δέ έντομα σε 2.000.000 είδη.

— Η τέχνη τού κολληρίσματος άνεκαλύφθη κατά τ' έτος 1558 από μ'ν Φλαμανθήν και πρωτοφαρμίσθηκε στην Άγγλία.

— Η άκοιλότητα τού τελευταίου Τσαρού τ'ης Ρωσίας ουσιαστα από 173 πρόσωπα, έκ τών όποιων 75 ήσαν στρατηγοί.

— Ό Δήμος τ'ης Νέας Υόρκης έξοδεύει έτησίως για τόν έξοραισμό τ'ης πόλεως 18.500.000 λίρες, ό Δήμος τών Παρισίων 15.500.000, τού Λονδίνου 12.250.000 και τού Βερολίνου 10.750.

— Οι Γερμανοί μηχανικοί Πολλάιν και Βιράγκ άνε- κάλυψαν τελευταία ένα νέο μηχανήμα τηλεγράφου ποδ μπορεί να μεταδώσει και να λάβη 80.000 λέξεις τ'ν ήωρα.

— Στην Ίταλία ή άναλογία τών κατοίκων άνέχε- ται εις 750 επί 100.000 άτόμων, στη Γαλλία εις 625, στη Γερμανία εις 600, στην Αυστρία εις 593, στην Άμερική εις 580, στην Άγγλία εις 550 και στην Άμερική εις 475.

— Τ' μεγαλύτερο ξύλινο οικοδόμημα σ' όλο τόν κό- σμο, είνε τ' μέγαρο τ'ης Βουλής τ'ν πόλι Ουάσινγκτον τ'ης Νέας Ζηλανδίας.

— Άνεκαλύφθησαν τελευταία στην έρημο τ'ης Σαχά- ρας και σε βάθος 300 ποδών υπόγειες λίμνες, μέσα στις όποιες τ'ν άφρονα ψάρια.

— Ένας Άμερικανός δοντοιατρός ύπελόγησε ότι κά- θε άνθρωπος ήλικίας 40 έτών έχει τ' ένα τρίτον τών δοντιών του σάσια.

— Στη Βιέννη ύπάρχει ένα φρολογιοποιείο τ' όποιο άνεκαλύβει τ'ν ύποχρησι άπάντα κάθε άγοραστού θ- νός ρολογιού... να τόν ξυπνήσει κάθε πρωί μ' ένα ήπιό- ληλό του, όποια ήωρα τού όρησι ό πελάτης του!

— Τ' καλύτερο Κινέζικο κομποτεχνήματα κατασκευά- ζονται από χαρτί ποδ παράγεται από μπαμπού.

— Από τ' Γιβραλτάρ διέρχονται καθημερινώς 85—90 κλοία.

— Τ' πολυτιμώτερα γουναρικά είνε τών άλεπούδων τ'ης Σιθρίας. Κοστίζει τ'ν καθένα, τ'ν λιγώτερο, 600 λί- ρες.

— Στόν Αυστριακό στρατό, επί 15.000 άνδρων άνε- λογητόν 83 στρατηγοί.

— Ένας ιδιώτροπος Γάλλος συλλέκτης... τίτλων τών σπουδαιότερων έφημερίδων βλου τού κόσμου, τ'ης τελευ- ταιάς πεντηκονταετίας, έπιούλησε ποδ ήμερών τ'ν πρωτό- τητη αυτή συλλογή του σ' έναν Άμερικανό άντι 850.000 δολλαρίων, δηλαδή άντι 26.600.000 δραχμών!

— Η άξία τών Παρισίων άδαμαντοκωλιών, με τόν εμπόρεμόν τους βέβαια, είνε πεντακλάσια τ'ης άξίας όλων τών οικοδομών τ'ης πόλεως.

— Τ' θέατρο «Μετροπολιταίν» τ'ης Νέας Υόρκης διαθέτει 1.250 κμαρίνια ήθροιστόν, τ' «Ουέστμινστερ» τ'ης Βασιγκτώνος 980, τ'ης «Σκάλας» τού Μιλάνου 875 και τ'ης «Όπερας» τών Παρισίων 825.

— Τ' φθηνότερο προίον στην Κίνα είνε τ' τοσί.

— Τ' νερό ποδ πέφτει από τόν καταρράκτη τού Νιαγάρα έχει ό- πολογησ'τ' σε 25.000.000 τόνους τ'ν δευτερόλεπτο.

— Τ' περισσότερα σπυροδρομικά δυστηχήματα γίνονται κάθε χρο- νο στη Ρωσία.

— Σύμφωνα με μ'ν τελευταία στατιστι- κή, κατά τ'ν λ'ξαν έτος τ'ν θύματα τών σπυροδρομικών δυστηχήματων στην Άμερι- κή άνήλθον σε 2.375 άτομα.

— Στην Εύρώπη έπίσης έσημειώθησαν 615 άεροπορικά δυστηχήματα και 1700 θά- νατοι εξ αυτοκινήτων.

— Στην Αυστρία, επί 100 άνδρων άνε- λογητόν 125 γυναίκες, στη δέ Ρωσία μόλις 65 γυναίκες!

